

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 275 Codziennego Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, sobota, 30 listopada 1929 r.

TREŚĆ: Z. S. R. R. a sprawy zagraniczne: Polska a Z. S. R. R.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

POLSKA A Z. S. R. R.

Izwiestja 23.XI donoszą, iż w Charkowie odbyło się otwarcie sesji CKW. USRR. Pietrowski wygłosił mowę, w której oświadczył, iż wykrycie „Związku Wyzwolenia Ukrainy” rzuca światło na metody, stosowane przez „lokajów kapitału” w walce z rządem robotniczo-chłopskim.

Izwiestja 23.XI donoszą w depeszy z Warszawy (Bratina), iż ukraińskie organizacje faszystowskie we Lwowie zwołały wiec protestacyjny przeciwko aresztowaniom kontr-rewolucjonistów w Kijowie. Faszyci zbliżyli się do gmachu sowieckiego i wybili szyby. Część demonstrantów usiłowała wdrzeć się do gmachu, lecz została odstraszona przez urzędników konsulatu, którzy strzelali na postrach. Napad na konsulat sowiecki znajduje się w związku z kampanją przeciwsowiecką, którą prowadzi „Undo” i prasa polska. Prasa polska tłumaczy bezczynność policji podczas napadu tem, iż równocześnie odbywały się demonstracje przed „Domem Ludowym” starorusinów. Tłumaczenie to nie wytrzymuje krytyki. Poseł Bogomołow odwiedził min. Zaleskiego i złożył mu protest przeciwko zajściom. W komentarzu pismo oświadcza, że prasa sowiecka wskazywała, iż bezkarna kampanja prasowa, jaka prowadzona była przeciwko poselstwu sowieckiemu w Polsce, stanowi wezwanie do nowych czynnych wystąpień przeciwko instytucjom sowieckim. Po wypadkach we Lwowie należy podkreślić, iż odpowiedzialność za te wypadki ponoszą władze polskie. Bandycki napad na konsulat sowiecki wydarzył się po połączeniu się „Undo” z obozem polskiego faszystwu. Napastnicy mieli możność w ciągu dłuższego czasu osaczać gmach konsulatu. Polityczne oblicze napastników jest zupełnie wyraźne. Są to ludzie, którzy solidaryzują się z obcą agenturą, jaka została zlikwidowana w USRR, i zawierając sojusz z Polską występują przeciwko państwowości ukraińskiej. Opinia Ukrainy odwróci się z pogardą od grupy wrogów narodowego samostanowienia Ukrainy zachodniej. Bandyckie wystąpienie przeciwko konsulatowi sowieckiemu we Lwowie spotkało się ze stanowczym protestem całego sowieckiego społeczeństwa. Władze ZSRR dążyć będą do ujawnienia i ukarania sprawców napadu i do udzielenia ZSRR. satysfakcji za nieobronienie sowieckiego konsulatu przed napadem.

Izwiestja 23.XI donoszą z Charkowa, iż ogłosze-

nie komunikatu o wykryciu „Związku Wyzwolenia Ukrainy” wywarło wielkie wrażenie i oburzenie. GPU otrzymuje liczne depesze i pisma powitalne. W imieniu „uczciwej inteligencji ukraińskiej” pismo takie nadeszło do GPU zgromadzenie pracowników literatury i prasy w Kijowie. Literaci ukraińscy Chwiljowy, Kulisz, Lubczenko, Pańcz, Epik i inni nadesłali do GPU pismo, w którym napiętnowali „zbrodnie uczynnych bandytów”. Na posiedzeniu sesji CKW, USRR. członek ukraińskiej Akademii Nauk Korczak - Czepurkowski wygłosił przemówienie, protestując przeciwko próbie wmieszania Akademii do akcji kontr-rewolucyjnej. Mówca oświadczył, iż celem wykrytej kontr-rewolucyjnej organizacji było wskrzeszenie władzy kapitalistów. Spiskowcy dążyli do uzależnienia Ukrainy od jej wrogów i Akademii Nauk, która bierze udział w rozwoju socjalizmu na Ukrainie stwierdza, iż tylko rewolucja bolszewicka zagwarantowała Ukrainie niebywały rozwój kultury narodowej.

Izwiestja 23.XI ogłaszają życiorys Jefremowa, zarzucając mu nienawiść do rewolucji i kontakt z „centralą petlurowską” za pośrednictwem dyplomacji polskiej.

Izwiestja 24.XI donoszą w depeszy z Warszawy (Bratina), iż minister Zaleski wyraził posłowi Bogomołowi ubolewanie z powodu zajść lwowskich. Minister zapewnił, iż władze polskie będą czuwały nad tem, aby zajścia się nie powtórzyły i że będzie przeprowadzone śledztwo, w którego wyniku sprawcy napadu będą ukarani.

Izwiestja 24.XI podają, iż w Leningradzie odbyły się w zakładach przemysłowych wiece, na których zapadły uchwały, zawierające żądanie bezwzględnej gwarancji bezpieczeństwa dla sowieckich konsulatów w Polsce. „W przeciwnym wypadku — powiedziane jest w uchwałach — armja czerwona w odpowiedniej chwili da należyty odpór wszystkim zakusom na stan posiadania ZSRR”.

Prawda 23.XI podaje z Warszawy, iż poseł Bogomołow, protestując przeciwko wypadkom we Lwowie podkreślił istnienie związku między temi wypadkami a kampanją, jaką prasa polska prowadziła przeciwko ZSRR. Pismo oświadcza, iż we Lwowie wystąpienie przeciwko sowieckiemu konsulatowi wywarło powszechne oburzenie. Natomiast prasa polska nie kryje swej sympatii wobec uczestników przeciwsowieckiej demonstracji.

